

prima instanță: M. Țurcan
instanța de apel: N. Budăi, A. Gavrilița, I. Muruianu

dosarul nr. 2ra-879/16

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu
Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Guzun Petru,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 împotriva lui Guzun Petru cu
privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2015, prin care a
fost respins apelul declarat de Guzun Petru și menținută hotărîrea Judecătoriei
Botanica mun. Chișinău din 15 iulie 2015

c o n s t a ț ă:

La 11 noiembrie 2014 Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului
Locativ nr. 3 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Guzun Petru cu
privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în baza contului personal
deschis la IMGFL-3 pe numele pîrîtului, S.A., Termocom în procedura falimentului
a livrat energia termică, însă pârâtul nu a achitat serviciile prestate, iar datoria
formată la data de 01.07.2014 constituie suma de 11 145,03 lei, fapt ce se confirmă
prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale
respective.

Reclamantul solicită încasarea de la pîrît a sumei de 11 145,03 lei cu titlu
datorie și cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 15 iulie 2015
procesul, în partea pretențiilor de încasare a datoriilor la serviciile energie termică
acumulate pînă la data de 01 noiembrie 2004 a fost încetat.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 15 iulie 2015 acțiunea
a fost admisă în parte. S-a încasat de la Guzun Petru în beneficiul IMGFL nr. 3
suma de 5725,30 lei cu titlu de datorie pentru energia termică (încălzire), suma de
903,83 lei cu titlu de datorie pentru energia termică (apă caldă), suma de 198,87 lei

cu titlu de taxă de stat, iar în total suma de 6829 lei. În rest pretențiile cu privire la încasarea datoriei și taxei de stat au fost respinse.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 03 august 2015 ÎMGFL nr. 3 a declarat apel, solicitînd casarea hotărîrii apelate și emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Guzun Petru și menținută hotărîrea primei instanțe.

Instanța de apel la emiterea deciziei a constatat că societatea SA „Termocom” a furnizat energie termică la adresa apelantului-pîrît, astfel datoriile acumulate către luna iunie 2014 constituiau suma de 11145,03 lei, sumă solicitată în acțiune, însă, prin hotărîrea irevocabilă a Judecătorei Botanica mun.Chișinău din 16 decembrie 2004, instanța s-a expus asupra unei părți din această datorie, și anume asupra datoriilor acumulate pentru energie termică (încălzire), energie termică (apă caldă), apă caldă ("T.C."), acumulate pînă la data de 01.11.2004. Respectiv, la cererea pîrîtului Guzun Petru, prin încheierea din 15 iulie 2015, instanța a dispus încetarea procesului în partea datoriilor acumulate pînă la data de 01.11.2004, în temeiul art.265 lit.b) CPC.

Colegiul instanței de apel a remarcat că obiect de examinare a prezentului litigiu constitui doar datoriile pentru energie termică (încălzire), energie termică (apă caldă), apă caldă ("T.C."), acumulate după data de 01.11.2004.

Astfel, instanța de apel a subliniat că în partea serviciului energie termică (încălzire), la situația lunii mai 2014 (inclusiv mai) suma datoriei constituia 8230,091ei, iar din această sumă urmează de scăzută suma de 2504, 79 lei (la situația lunii octombrie 2004), sumă care, după cum s-a reținut mai sus, nu constituie obiect de examinare a prezentului litigiu, respectiv, diferența este în sumă de 5725,30 lei, care constituie datorie pentru energie termică (încălzire) și care urmează de încasat de la apelantul-pîrît Guzun Petru în beneficiul intimitei-reclamantă IMGFL nr. 3 mun. Chișinău.

Colegiul instanței de apel a respins argumentele apelantului-pîrît Guzun Petru referitor la tardivitatea acestui capăt de pretenție, or, apelantul-reclamant a recunoscut suma de 3718,83 lei pentru energie termică (încălzire), pentru perioada ultimilor trei ani de zile.

Iar, conform art.277 alin.(1) lit.b) și alin.(2) Cod civil, cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul în care debitorul săvîrșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria. După întreruperea termenului prescripției extinctive, începe să curgă un nou termen.

Instanță de apel a menționat că apelantul-pîrît Guzun Petru în intervalul de timp cuprins de la 01.11.2004-iunie 2014, de mai multe ori a efectuat plăți la serviciul prestat de energie termică (încălzire), or, prin prizma normei de drept

citate supra, aceste plăți se califică drept acțiuni de recunoaștere a datoriei. Astfel, instanța de apel a stabilit că prin aceste plăți s-a produs de mai multe ori întreruperea termenului de prescripție de către apelantul-pîrît pentru serviciul în cauză, deci, temei de aplicare a termenului de prescripție nu există.

Totodată, Colegiul instanței de apel a notat că în baza informației despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale, anexată la dosar, se relevă că la situația lunii iunie 2014 inclusiv, datoria pentru serviciul energie termică (apă caldă) constituia 2427,92 lei, din această sumă urmează de scăzută suma de 147,31 lei (la situația lunii octombrie 2004), sumă care, nu constituie obiect de examinare a prezentului litigiu, astfel, obiect de examinare constituie datoriile la energie termică (apă caldă), acumulate în perioada: 01.11.2004- iunie 2014, în total suma de 2280,61 lei.

Instanța de apel a menționat că la situația depunerii acțiunii în judecată, indicele contorului de apă caldă la apartamentul apelantului-pîrît indica consumul de 70 m³, iar la efectuarea controlului la data de 28.04.2015 datele contorului indicau 79 m³, ceea ce în opinia instanței de apel face veridică informația furnizată de consumator, precum că la ziua depunerii în judecată a acțiunii, indicii contorului indica consumul de 70 m³ pentru acest serviciu, pe cînd în cererea de chemare în judecată au fost înaintați spre plată 116 m³. Instanța de apel a concluzionat că astfel, din suma datoriei pretinse urmează de dedus (scăzut) suma de 1376, 78 lei, ca fiind sumă calculată excesiv, după cum urmează: $116 \text{ m}^3 - 70 \text{ m}^3 = 46 \text{ m}^3$, unde 46 m³ reprezintă surplus (serviciu neprestat). $46 \text{ m}^3 \times 29,93 \text{ (costul } 1 \text{ m}^3) = 1376,78 \text{ lei}$. În mod corespunzător, din suma de 2280,61 lei -1376,78 lei=903,83 lei, suma restantă a datoriei pentru energie termică (apă caldă), care urmează a fi încasată de la apelantul-pîrît în beneficiul intimetei-reclamante.

Instanța de apel a apreciat ca fiind juste constatările primei instanțe rezultate din descifrările integrale a datoriilor acumulate, care atestă că din aprilie 2002 la rubrica apă caldă ("T.C."), în facturile de plată nu au fost calculate careva sume, fiind indicat : - calculat- cifra 0,00, iar obiectul litigiului fiind examinarea doar a datoriilor acumulate după data de 01 noiembrie 2004, or această datorie a fost obiect de dezbateri în litigiile precedente, asupra căruia instanța prin hotărîrea din 16 decembrie 2004 s-a expus deja.

La 10 februarie 2016 Guzun Petru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri prin care a respinge acțiunea ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanțele nu au aplicat legea care trebuie să fie aplicată, încălcînd astfel normele de drept procedural.

În acest sens, recurentul menționează că la acest caz sunt aplicabile prevederile art. 272 alin. 2 Cod civil, conform cărora prestațiile succesive încep să curgă de la data la care fiecare prestație devine exigibilă.

În opinia recurentului, termenul în interiorul căruia ÎMGFL nr. 3 putea să-și apere drepturile sale pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată, a fost depășit cu 13 ani, deoarece perioada pentru care se solicită încasarea datoriei este noiembrie 2001 - iunie 2014, pe când acțiunea a fost depusă la data de 11 noiembrie 2014. După recurent, perioada pentru care ar putea fi încasată datorie solicitată este noiembrie 2011 –iunie 2014.

Sușține că dînsul nu a săvîrșit nici o acțiune prin care ar fi recunoscut datoria. Astfel, nu a întrerupt termenul de prescripție întrucît a achitat parțial doar unele prestații care constituie prestații succesive. Prin urmare, prescripția dreptului la acțiune începe să curgă de la data de la care fiecare prestație devine exigibilă.

Astfel, instanța de recurs urmează să caseze hotărîrile judecătorești și să respingă pretențiile pînă la data de 11 noiembrie 2011 ca fiind tardive.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data de 10 februarie 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Guzun Petru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor

invocate atât în prima instanță cât și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Guzun Petru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Guzun Petru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru